

סיפורה של בת ה-16 שנחטפה

בדיסקוטה ונאנסה ע"י 14 איש

התנדב, שלטענת המשטרה נמשכה התנדב כותו שלושה ימים רצופים: בפרק זמן זה, טוענת המשטרה, אירגנו לחמישי וידיו או נס קהילתי, שדוגמתו לא אירע עדיין במדינת ישראל, כשהם מזמינים את כל מי שרק חפץ לבוא לאנוס את הקטינה. במקום לביתה ברמלה, הביא לחמישי את פרחיה לראשיהעין. כשהוא מתגבר על התנגדותה במכות רצח, הכניס אותה לצריף השייך לאחד ממכריו, שלמה אשואל, ושם

אשר החליטה פרחיה זוי, ביום השני, ה-17 לאוגוסט, לצאת לבלות קצת בדיסקוטה, עמדו בפניה מספר אפשרויות. לאחר שיקול קל, בחרה בדיסקוטה חצות פתח-תקווה. יהיה זה שיקול מוטעה. בעטיו, הפכה שוחיה, שבועד חודשים ימלאו לה 17, לקורבן בן האונס הגדול ביותר שאירע בישראל: לפחות 14 גברים אנסו אותה ללא הרף במשך שלושה ימים. בשלושים שנות עבר-

84 שעות

של אונס

אנס אותה, לדברי המשטרה. לאחר מכן, הועיק חבר מבית סמוך, של חו רכוב בהול על אופניו, באישון הלילה, לבשר לכל החברה: כל הרוצה יבוא וית' ככה, בצריף של אשואל ישנה החיכה.

דתי בתחום הפלילי, לא שמעתי על מקרה מועד מזה. הגיב רביסקד צבי צייטלין ממשטרת פתח-תקווה.

לבחורות -

חינם

סיבה בגללה בחרה פרחיה בדיסקוטה חצות דווקא, היתה כי הכניסה לבחורות שם היא חינם. פרחיה, אחת משבעת בנים ובנות של משפחה רמלאית מכוונת, אינה משופעת בכספים. משכורתו של אביה, העובד בתעשייה האזרחית, מס' פיקה ליימניום ההכרחי לקיומה של המ' שפחה הגדולה. והמיינומים ההכרחי אינו כולל דמי-כניסה לדיסקוטקים. כך היא הגיעה לדיסקוטה חצות, ללא פרוטה בכיס. מה שלא הפריע לה לבלות

מתח

אירוטי

ל תוך המזכורת הזאת נפלה פתאום הצעירה הרמלאית. זרם של מתח אירוטי שטף את המקום שכוח-האל, שהשר עמום אוכל בו בכל פה. ההתלהבות הפכה, בשלושת ימי האונס, לאקסטזה מינית. לחמישי וחבריו נחשבו תמיד לחבריה טובים, לא קמצנים כאלה. אם אלוהים הפיל בידיהם מתת כזה, לא הם הטיפוסים שייסגרו את דלתם בפני חברים. הם פתחו אותה - והחכריה באו: באופניים, באופי נועים, במכוניות, אפילו ברגל, מקלומטרים. באו, אנסו, והסתלקו. חלקם חזרו פעמים מספר. לא כל יום נולפת הזדמנות כזו. כשנפלה, צריך לנצלה, לא?

עדיין לא ניתן לקבוע כמה פעמים נאנסה הקטינה, וספק אם ניתן יהיה לקבוע זאת אי פעם, אם בכלל. בשיחה עם כתב העונס והיה גילתה פרחיה שאין היא מסוגלת לזכור כמה גברים שכבו איתה, וכמה מהם חזרו על המעשה.

ואכן, באחד ממסודרי היהוי שערכה ה' משטרה לאחר מכן, הצביעה הנערה, כעל

אחד האנשים, על עובר-אורח תמים שהזומן על-ידי המשטרה להשתתף כמתנדב במיסי-דר היהויה.

המעצרים

מתחילים

אלם טעותה לא מנעה מהמשטרה לעצור חשודים בקצב. בסיכוב ראשון נעצרו מיודעינו יצחק לחמישי (19), אליהו אשואל (20), אפרים סלמן (18), יצחק חסיד (22), מאיר אשואל (20), צובריה גור' יון (17), נחמיה אשואל (23). מאוחר יותר נעצרו בעל הצריף, שלמה אשואל, אב לילד ובעל לאשה בהריון. המשטרה לא עצרה את אשתו, למרות החשד כי היתה בצריף בעת האונס ולא ניסתה להציל את הקורבן.

שמות נוספים שעצרה המשטרה: טוביה עופרה, ציון צובריה, שלום אברהם. למרות

היום שאחרי

לאחר שלושת ימי ההסתגלות והאונס, הגיע יום החשבון. ה' חשודים מובאים לבית-המשפט, כששני ילדים צופים בהם. בעוד החשוד משמאל, לבוש מכנסי צינור אלגנטיים, מסתיר את פניו, ניתנים שניים אחרים לזיהוי בנקל: הימני הוא יצחק לחמישי, ומאחוריו, בראש מורכן, עומד שלמה אשואל.

מעצר ה-14, אין משטרת פתח-תקוה משו-כנעת כי בידיה כל האנסים. התקופה, המכות, כדורי לומינג ומעשי האונס גרמו להידרדרות חמורה במצבה של הנערה. בצהרי ה-21 לחודש החליטו האני-סיים המקוריים להיפטר ממנה, העבירו או-תה לידיו של אחד מהם, עורך סעדיה, וא' חדים מחבריו, שהיו מעוניינים בה לכמה ימים נוספים.

היה זה פתח-הצלה של פרחיה. כאשר הועברה לכסיסם של עודד וחבורתו, בכמו-גית מספר 265-415 - הבטיחה להם הצ'עירה להשאר עימם מרצונה. ביקשה רק לעבור רגע בבית לקחת כמה בגדים. ככל שלא יאומן הדבר, היא הצליחה לשכנע את הבחורים, והם הביאוה לביתה ברמלה.

המשטרה נכנסה

להילוך גבוה

קור החוטפים מחכים במכוניתם ל'למטה, עלתה פרחיה במדרגות, נכני-סה לדירת שכנים, התקשרה טלפונית לבית מעבידה, סיפרה לו על המתרחש. זה הגיע למקום, גילה את הצעירים ממתנים עדיין למטה במכוניתם.

במשך אחר הצהריים התייצבה פרחיה ב'תחנת משטרת פתח-תקוה, הודיע על האור-גם הממושך ביותר במדינת-ישראל: 84 שעות.

המשטרה נכנסה להילוך גבוה. תוך 24 שעות כבר היו בידיה עשרה מ'14 החשו'רים. הממונה על תיק החקירה במשטרת פתח-תקווה, החוקר הצעיר (22) זיאק גלי-עם, הבין את חשיבותה של פעולה מהירה - בסרם יספיקו החשודים להתעורר מא' הוירת האורגיה, לסשש עקבות, ליצור אלר-בים.

הוא הצליח להפיח בפרחיה, שעמדה על סף ההתמוטטות, רוח לחימה, שאב ממנה כתובות, שמות, קטעי שיחות, תיאורי סר-צופים. עדותה היתה מכרעת בתפיסת הח'שודים.

מניין שאבה הצעירה כוח לעמוד ב'84 שעות הבלהות? התשובה טמונה במשפט-המפתח שאמרה לכתב העונס הזה: "הייתי בתולה כשהם אנסו אותי."

צחוק, צחוק אבל...

האונס הקהילתי עצמו לא היה העובדה המזע'זעת היחידה בפרשה. לא פחות מרתיעה היתה התנהגות החשודים, בעת שנעצרו והובאו במכונית המשטרה לבית-המשפט להארכת מעצרו: הם צחקו לעבר הקהל והשופט בציניות, כמתייחסים לכל העניין כאל בדיחה גדולה אחת.

הפתיחה

כאן נערכה סצנת הפתי'חה בגלל הכניסה חינם בחרה פרחיה דווקא ב'דיסקוטה זה, על פני דיסקוטקים אחרים.

כמה שעות נעימות בריקודים סוערים. היא ניצורה מחדש לבעיות האפרוריות של המציאות רק כאשר החלה חושבת על הדרך חזרה. המוסד המכונו בו בילתה את הערב שוכן בקומת-גג של בניין בת-רמלא-כה ברחוב גולדנהירש 2, מקום שהסיכויים לתפוס ממנו תחבורה לרמלה, בשעה זו, היו אפסיים, אף לוא היו בכיסה דמי-נסיעה. פרחיה התכוונה סביבה, בחרה צעיר תמיר ונאה למראה, שעשה עליה רושם של בחור ישר שאפשר לסמוך עליו, הת'עניינה אצלו אם הוא יכול לעזור לה לה-גיע הביתה.

היה זה יצחק לחמישי, בן 19. הוא התנ'דב מיד לעזור לצעירה במצוקה. עד כדי-כך

קכטינה, מוטווה שמה.